

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 28 september 2023
(OR. en)

12998/23

Interinstitutionellt ärende:
2023/0173 (NLE)

SOC 606
EMPL 433
ECOFIN 876
EDUC 351

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS BESLUT om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik

RÅDETS BESLUT (EU) 2023/...

av den ...

om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 148.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

efter att ha hört Regionkommittén,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande³, och

¹ Yttrande av den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

² Yttrande av den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

³ Yttrande av den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

av följande skäl:

- (1) Medlemsstaterna och unionen ska arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är framtidsorienterad och kan reagera snabbt på ekonomiska förändringar i syfte att uppnå full sysselsättning och sociala framsteg, balanserad tillväxt, hög miljöskyddsnivå och bättre miljö, enligt de mål som fastställs i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). Medlemsstaterna bör betrakta främjande av sysselsättningen som en fråga av gemensamt intresse och inom rådet samordna sina åtgärder i detta hänseende, med beaktande av nationell praxis i fråga om arbetsmarknadsparternas ansvar.
- (2) Unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering, främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter, såsom fastställs i artikel 3 i EU-fördraget. Vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet bör unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot fattigdom och social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor, såsom fastställs i artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EU-fördraget*).

- (3) I enlighet med EUF-fördraget har unionen utarbetat och genomfört instrument för samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken. Ett av dem är riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (*riktlinjerna*) i bilagan till rådets beslut (EU) 2022/2296¹, vilka tillsammans med de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik som fastställs i rådets rekommendation (EU) 2015/1184² utgör de integrerade riktlinjerna. De integrerade riktlinjerna bör fungera som vägledning vid genomförandet av politiken i medlemsstaterna och i unionen och avspeglar det ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna. De samordnade strategier och reformer på unionsnivå och nationell nivå som blir resultatet bör utgöra en lämplig övergripande och hållbar blandning av ekonomisk politik, sysselsättningspolitik och socialpolitik som bör få positiva spridningseffekter för arbetsmarknaderna och samhället i stort, och effektivt hantera effekterna av covid-19-pandemin, Rysslands anfallskrig mot Ukraina och de stigande levnadskostnaderna.

¹ Rådets beslut (EU) 2022/2296 av den 21 november 2022 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 304, 24.11.2022, s. 67).

² Rådets rekommendation (EU) 2015/1184 av den 14 juli 2015 om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och Europeiska unionens ekonomiska politik (EUT L 192, 18.7.2015, s. 27).

- (4) För att öka de ekonomiska och sociala framstegen, stödja den gröna och den digitala omställningen, stärka unionens industriella bas och uppnå inkluderande, konkurrenskraftiga och resilienta arbetsmarknader i unionen bör medlemsstaterna åtgärda bristen på arbetskraft och kompetens, liksom främja utbildning av god kvalitet, framtidsorienterad yrkesutbildning samt livslång kompetenshöjning och omskolning. Aktiv arbetsmarknadspolitik och förbättrade karriärmöjligheter bör också främjas genom att stärka kopplingarna mellan utbildningssystemet och arbetsmarknaden och erkänna färdigheter, kunskaper och kompetenser som förvärvats genom icke-formellt och informellt lärande.

- (5) Riktlinjerna överensstämmer med stabilitets- och tillväxtpakten, med befintlig unionslagstiftning och med olika unionsinitiativ, inklusive rådets rekommendationer av den 14 juni 2021¹, den 29 november 2021², den 5 april 2022³, den 16 juni 2022⁴, den 28 november 2022⁵, den 8 december 2022⁶ och den 30 januari 2023⁷, kommissionens rekommendation (EU) 2021/402⁸, rådets resolution av den 26 februari 2021⁹, kommissionens meddelande om att bygga upp en ekonomi som fungerar för människor: en handlingsplan för den sociala ekonomin¹⁰,

¹ Rådets rekommendation (EU) 2021/1004 av den 14 juni 2021 om inrättande av en europeisk barngaranti (EUT L 223, 22.6.2021, s. 14).

² Rådets rekommendation av den 29 november 2021 om strategier för blandat lärande för högkvalitativ och inkluderande grundskole- och gymnasieutbildning (EUT C 504, 14.12.2021, s. 21).

³ Rådets rekommendation av den 5 april 2022 om brobyggande för ett effektivt europeiskt samarbete om högre utbildning (EUT C 160, 13.4.2022, s. 1).

⁴ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om en europeisk strategi för mikromeriter för livslångt lärande och anställbarhet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 10), Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om individuella utbildningskonton (EUT C 243, 27.6.2022, s. 26), Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 35) och Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om lärande inför den gröna omställningen och hållbar utveckling (EUT C 243, 27.6.2022, s. 1).

⁵ Rådets rekommendation av den 28 november 2022 om vägar till en framgångsrik skolgång och om ersättande av rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om politiska strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid (EUT C 469, 9.12.2022, s. 1).

⁶ Rådets rekommendation av den 8 december 2022 om tillgång till långvarig vård och omsorg till överkomliga priser och av god kvalitet (EUT C 476, 15.12.2022, s. 1) och rådets rekommendation av den 8 december 2022 om förskoleverksamhet och barnomsorg: Barcelonamålen för 2030 (EUT C 484, 20.12.2022, s. 1).

⁷ Rådets rekommendation av den 30 januari 2023 om tillräcklig minimiinkomst som säkerställer aktiv inkludering (EUT C 41, 3.2.2023, s. 1).

⁸ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/402 av den 4 mars 2021 om effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder till följd av covid-19-krisen (Ease-åtgärder) (EUT L 80, 8.3.2021, s. 1).

⁹ Rådets resolution om en strategisk ram för det europeiska utbildningssamarbetet inför och bortom ett europeiskt område för utbildning (2021–2030) (EUT C 66, 26.2.2021, s. 1).

¹⁰ COM(2021) 778 final.

kommissionens meddelanden om handlingsplanen för digital utbildning 2021–2027¹, om strategin för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2030², om arbetsmarknadspaketet för personer med funktionsnedsättning³, om en europeisk strategi för vård och omsorg⁴, om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern⁵, om stärkt dialog mellan arbetsmarknadens parter i Europeiska unionen⁶, om bättre bedömning av fördelningseffekter av medlemsstaternas politik⁷, Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2021/2316⁸ och (EU) 2023/936⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2041¹⁰, (EU) 2022/2381¹¹ och (EU) 2023/970¹².

¹ COM(2020) 624 final.

² COM(2021) 101 final.

³ Arbetsmarknadspaketet för personer med funktionsnedsättning – Sysselsättning, socialpolitik och inkludering – Europeiska kommissionen (europa.eu).

⁴ COM(2022) 440 final.

⁵ COM(2023) 62 final.

⁶ COM(2023)38 och 40 final.

⁷ COM(2022) 494 final.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2021/2316 av den 22 december 2021 om ett Europaår för ungdomar (2022) (EUT L 462, 28.12.2021, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2023/936 av den 10 maj 2023 om ett Europaår för kompetens (EUT L 125, 11.5.2023, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2041 av den 19 oktober 2022 om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen (EUT L 275, 25.10.2022, s. 33).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 av den 23 november 2022 om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder (EUT L 315, 7.12.2022, s. 44).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/970 av den 10 maj 2023 om stärkt tillämpning av principen om lika lön för kvinnor och män för lika eller likvärdigt arbete genom insyn i lönesättningen och efterlevnadsmekanismer (EUT L 132, 17.5.2023, s. 21).

- (6) I den europeiska planeringsterminen kombineras de olika instrumenten i en övergripande ram för en integrerad multilateral samordning och övervakning av ekonomisk politik och sysselsättningspolitik inom unionen. I planeringsterminen införlivas principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och dess övervakningsverktyg, den sociala resultattavlan, inbegripet starka förbindelser med arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra berörda parter, samtidigt som miljömässig hållbarhet, produktivitet, rättvisa och makroekonomisk stabilitet är riktmärken. Planeringsterminen främjar arbetet med att nå målen för hållbar utveckling. Unionens och medlemsstaternas ekonomiska politik och sysselsättningspolitik bör samordnas med unionens rättvisa omställning till en klimatneutral, miljömässigt hållbar och digital ekonomi, förbättra konkurrenskraften, säkerställa skäliga arbetsvillkor, främja innovation, social rättvisa, lika möjligheter och en uppåtgående socioekonomisk konvergens och bekämpa ojämlikheter och regionala skillnader.

- (7) Klimatförändringarna och andra miljörelaterade utmaningar, behovet av att säkerställa en rättvis grön omställning, ytterligare ett steg i processen för att nå energioberoende, ökad konkurrenskraft för industrier med nettonollutsläpp och behovet av att säkra Europas öppna strategiska oberoende samt digitalisering, artificiell intelligens och plattformsekonomin, ökat distansarbete och demografiska förändringar förändrar i hög grad unionens ekonomier och samhällen. Unionen och dess medlemsstater måste arbeta tillsammans och proaktivt hantera sådana strukturella utvecklingar på ett ändamålsenligt sätt och anpassa befintliga system efter behov, med beaktande av det nära ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaternas ekonomier och arbetsmarknader och tillhörande politik. Detta kräver en samordnad, ambitiös och verkningsfull politik både på unions- och medlemsstatsnivå samtidigt som man erkänner arbetsmarknadsparternas roll, i överensstämmelse med EUF-fördraget och med unionens regler om ekonomisk styrning och med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Dessa politiska insatser bör omfatta stimulans för hållbara investeringar, förnyade satsningar på strukturreformer i lämplig ordningsföljd som främjar en hållbar och inkluderande ekonomiska tillväxt, skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet, produktiviteten, skäliga arbetsvillkor, den sociala och territoriella sammanhållningen, den uppåtgående socioekonomiska konvergensen, resiliensen och det finanspolitiska ansvaret.

Såsom framgår av rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling kan en systematisk integrering av utbildningsdimensionen i annan politik som rör den gröna omställningen och hållbar utveckling i ett livslångt perspektiv stödja genomförandet av denna politik. Stöd bör ges från unionens befintliga finansieringsprogram, särskilt faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241¹ och de sammanhållningspolitiska fonderna, inbegripet Europeiska socialfonden+, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057², Europeiska regionala utvecklingsfonden, som styrs av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058³, samt Fonden för en rättvis omställning, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056⁴. De politiska insatserna bör omfatta åtgärder på både utbuds- och efterfrågesidan, samtidigt som åtgärdernas ekonomiska, miljörelaterade, sysselsättningsmässiga och sociala konsekvenser beaktas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 21).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

- (8) I den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i november 2017¹, fastställs tjugo principer och rättigheter för att stödja välfungerande och rättvisa arbetsmarknader och välfärdssystem, uppdelade i tre kategorier: lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt socialt skydd och social delaktighet. Dessa principer och rättigheter ger unionen en strategisk inriktning som säkerställer att omställningarna till klimatneutralitet, miljömässig hållbarhet, digitalisering och effekterna av demografiska förändringar blir socialt skäliga och rättvisa och bevarar den territoriella sammanhållningen. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter och den åtföljande sociala resultattavlan utgör en referensram för övervakning av medlemsstaternas resultat inom områdena sysselsättning och socialpolitik, för att driva på reformer på nationell, regional och lokal nivå och för att förena det ”sociala” med ”marknaden” i dagens moderna ekonomi, bland annat genom att främja den sociala ekonomin. Den 4 mars 2021 lade kommissionen fram en handlingsplan för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter (*handlingsplanen*), med ambitiösa men ändå realistiska överordnade unionsmål på områdena ökad sysselsättning, kompetens och fattigdomsbekämpning och kompletterande delmål för 2030 samt den reviderade sociala resultattavlan.

¹ Interinstitutionell proklamation av den europeiska pelaren för sociala rättigheter (EUT C 428, 13.12.2017, s. 10).

- (9) I enlighet med stats- och regeringschefernas erkännande vid det sociala toppmötet i Porto den 8 maj 2021 kommer genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter att stärka unionens satsning på en digital, grön och rättvis omställning och bidra till en social och ekonomisk konvergens uppåt och till att hantera de demografiska utmaningarna. De betonade att den sociala dimensionen, den sociala dialogen och arbetsmarknadsparternas aktiva deltagande står i centrum för en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft och välkomnade unionens nya överordnade mål. De bekräftade att de i enlighet med Europeiska rådets strategiska agenda 2019–2024 är fast beslutna att fortsätta att fördjupa genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter på unionsnivå och nationell nivå, med vederbörlig hänsyn till respektive behörigheter och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Slutligen betonade de vikten av att noggrant följa framstegen med genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och unionens överordnade mål för 2030, även på den högsta nivån.

- (10) Unionens nya överordnade mål för 2030 om sysselsättning (att minst 78 % av befolkningen i åldern 20–64 år bör vara sysselsatt), kompetens (att minst 60 % av alla vuxna bör delta i utbildning varje år) och fattigdomsminskning (att minst 15 miljoner människor färre bör löpa risk för fattigdom och social utestängning, varav fem miljoner barn), som välkomnades av stats- och regeringscheferna vid det sociala toppmötet den 8 maj 2021 i Porto och av Europeiska rådet i juni 2021, kommer tillsammans med den sociala resultattavlan att bidra till att mäta framstegen med genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som en del av ramen för politisk samordning inom den europeiska planeringsterminen. Genom det sociala toppmötet i Porto uppmanades dessutom medlemsstaterna att sätta upp ambitiösa nationella mål som, med vederbörlig hänsyn till varje lands utgångsläge, bör utgöra ett lämpligt bidrag till att unionens överordnade mål för 2030 uppnås. Mellan september 2021 och juni 2022 lade medlemsstaterna, på kommissionens uppmaning, fram sina nationella mål. Vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i juni 2022 betonade ministrarna vikten av att noggrant följa framstegen med genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och unionens överordnade mål för 2030. Mot denna bakgrund omfattas de nationella målen nu av den gemensamma sysselsättningsrapporten 2023 och kommer att integreras ytterligare i den europeiska planeringsterminens övervakningsverktyg. Dessutom har de rådgivande organen för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) färdigställt huvudbudskap som underlag för debatten om planeringsterminen vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i juni 2023 om en möjlig ram för att stärka bedömningen och övervakningen av risker som kan hämma uppgående social konvergens i unionen.

- (11) Efter den ryska invasionen av Ukraina fördömde Europeiska rådet i sina slutsatser den 24 februari 2022 Rysslands handlingar, vars syfte är att undergräva den europeiska och globala säkerheten och stabiliteten, och uttryckte sin solidaritet med det ukrainska folket och framhöll Rysslands kränkning av internationell rätt och principerna i Förenta nationernas stadga. I den nuvarande situationen erbjuder tillfälligt skydd, som beviljas genom rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382¹, snabbt och ändamålsenligt bistånd i unionens länder till fördrivna personer som flyr från Rysslands anfallskrig mot Ukraina och gör det möjligt för dem att åtnjuta minimirättigheter i hela unionen som erbjuder en tillräcklig skyddsnivå. Genom att delta på unionens arbetsmarknader kan fördrivna personer från Ukraina bidra till att stärka unionens ekonomi och hjälpa till att stödja sitt land och sitt folk hemma. I framtiden kan den erfarenhet och de färdigheter som de förvärvar bidra till att återuppbygga Ukraina. När det gäller ensamkommande barn och ungdomar ger det tillfälliga skyddet dem rätt till förmyndarskap och tillgång till skola och barnomsorg. Medlemsstaterna bör ta hjälp av arbetsmarknadens parter vid utformningen, genomförandet och utvärderingen av de politiska åtgärder som syftar till att hantera utmaningar vad gäller sysselsättning och kompetens, inbegripet erkännande av kvalifikationer som uppstår till följd av Rysslands anfallskrig mot Ukraina. Arbetsmarknadens parter spelar en viktig roll med att begränsa det krigets påverkan och bevara sysselsättning och produktion.

¹ Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs (EUT L 71, 4.3.2022, s. 1).

- (12) Reformerna på arbetsmarknaden, inklusive nationella lönesättningsmekanismer, bör respektera nationell praxis beträffande den sociala dialogen och arbetsmarknadsparternas oberoende för att lönerna ska vara rättvisa och möjliggöra en rimlig levnadsstandard, hållbar tillväxt och uppåtgående socioekonomisk konvergens. Sådana reformer bör ge tillräckliga möjligheter att övergripande beakta socioekonomiska faktorer, inklusive förbättringar vad gäller hållbarhet, konkurrenskraft, innovation, skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet, arbetsvillkor, fattigdom bland förvärvsarbetande, utbildning och kompetens, folkhälsa, socialt skydd och delaktighet samt reallöner. I detta avseende får medlemsstaterna stöd genom faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsfonder vid genomförandet av reformer och investeringar som är i linje med unionens prioriteringar och som gör de europeiska ekonomierna och samhällena hållbarare, mer resilienta och bättre förberedda för den gröna och den digitala omställningen i de förändrade förhållandena till följd av covid-19-pandemin. Rysslands anfallskrig mot Ukraina har ytterligare förvärrat befintliga socioekonomiska utmaningar. Medlemsstaterna och unionen bör även fortsättningsvis säkerställa att de sociala, sysselsättningsrelaterade och ekonomiska effekterna begränsas och att omställningarna blir socialt rättvisa, även med tanke på att ett ökat öppet strategiskt oberoende och en påskyndad grön omställning kommer att bidra till att minska importberoendet av energi och andra strategiska produkter och tekniker, särskilt från Ryssland. Det är också väsentligt att stärka resiliensen och eftersträva ett inkluderande och resilient samhälle där människor är skyddade och kan förutse och hantera förändringar och aktivt delta i samhällslivet och ekonomin.

Det behövs enhetliga aktiva arbetsmarknadsåtgärder i form av tillfälliga och riktade anställnings- och övergångsincitament, kompetensåtgärder som inbegriper lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling samt riktade, ändamålsenliga och anpassningsbara arbetsförmedlingstjänster för att stödja övergångar på arbetsmarknaden, särskilt med tanke på den gröna och den digitala omställningen, vilket framhålls i kommissionens rekommendation (EU) 2021/402 och rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet. Anständiga arbetsvillkor, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt arbetstagarnas fysiska och psykiska hälsa bör främjas.

- (13) Diskriminering i alla former bör åtgärdas, jämställdhet mellan könen bör säkerställas och sysselsättning bland unga bör stödjas. Lika tillgång och möjligheter för alla bör säkerställas och fattigdom och social utestängning bör minskas, särskilt bland barn, personer med funktionsnedsättning och romer, framför allt genom väl fungerande arbetsmarknader och adekvata och inkluderande sociala trygghetssystem som anges i rådets rekommendation av den 8 november 2019 och rådets rekommendation av den 30 januari 2023 om en tillräcklig minimiinkomst¹, och genom att hindren för inkluderande och framtidsorienterad utbildning, livslångt lärande och deltagande på arbetsmarknaden undanröjs, bland annat genom investeringar i förskoleverksamhet och barnomsorg, i enlighet med den europeiska barngarantin och rådets rekommendation om förskoleverksamhet och barnomsorg (*Barcelonamålen för 2030*) och i fråga om investeringar i digitala och gröna färdigheter, i enlighet med handlingsplanen för digital utbildning, rådets rekommendation om lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling och rådets rekommendation om vägar till en framgångsrik skolgång. Det är särskilt relevant att ordna med snabb och lika tillgång till högkvalitativ långvarig vård och omsorg till ett överkomligt pris, i enlighet med rådets rekommendation om tillgång till högkvalitativ långvarig vård och omsorg till ett överkomligt pris, liksom hälso- och sjukvårdstjänster, inbegripet förebyggande och främjande av hälso- och sjukvård, särskilt med tanke på potentiella framtida hälsorisker och mot bakgrund av att befolkningen åldras.

¹ Rådets rekommendation av den 30 januari 2023 om tillräcklig minimiinkomst som säkerställer aktiv inkludering (EUT C 41, 3.2.2023, s. 1).

Potentialen hos personer med funktionsnedsättning att bidra till ekonomisk tillväxt och social utveckling bör utnyttjas ytterligare, i linje med strategin för rättigheter för personer med funktionsnedsättning¹, där medlemsstaterna uppmanades att fastställa sysselsättnings- och fortbildningsmål för personer med funktionsnedsättning. Ny teknik och arbetsplatser i förändring i hela unionen möjliggör en mer flexibel arbetsorganisation samt förbättrad produktivitet och balans mellan arbete och privatliv, samtidigt som de bidrar till unionens gröna åtaganden. Dessa utvecklingar medför också nya utmaningar för arbetsmarknaderna, som påverkar människors arbetsvillkor, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och tillgången till socialt skydd för arbetstagare. Medlemsstaterna bör se till att nya former av arbetsorganisation leder till högkvalitativa arbetstillfällen och hälsosamma arbetsplatser, upprätthåller etablerade arbetstagarrättigheter och sociala rättigheter och stärker Europas sociala modell.

¹ COM(2021) 101 final.

- (14) De integrerade riktlinjerna bör tjäna som underlag för eventuella landsspecifika rekommendationer som rådet kan ge medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör till fullo utnyttja React-EU, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221¹, som förstärker de sammanhållningspolitiska fonderna 2014–2020 och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) fram till 2023. På grund av den pågående krisen i Ukraina har förordning (EU) 2020/2221 förstärkts ytterligare genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/562², och en ytterligare ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060³ om ökad förfinansiering för React-EU och en ny enhetskostnad för att påskynda integrationen av människor som lämnar Ukraina och anländer till EU i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/613⁴.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (React-EU) (EUT L 437, 28.12.2020, s. 30).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/562 av den 6 april 2022 om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 223/2014 vad gäller sammanhållningspolitiska insatser för flyktingar i Europa (EUT L 109, 8.4.2022, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/613 av den 12 april 2022 om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 223/2014 vad gäller ökad förfinansiering med React-EU-medel och fastställandet av en enhetskostnad (EUT L 115, 13.4.2022, s. 38).

För programperioden 2021–2027 bör medlemsstaterna till fullo utnyttja Europeiska socialfonden+, Europeiska regionala utvecklingsfonden, faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-fonder, däribland Fonden för en rättvis omställning, och programmet InvestEU, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523¹, för att främja sysselsättning av hög kvalitet och sociala investeringar, bekämpa fattigdom och social utestängning, bekämpa diskriminering och säkerställa tillgänglighet samt främja möjligheter till kompetenshöjning och omskolning av arbetskraften, livslångt lärande och högkvalitativ utbildning för alla samt digital kompetens och digitala färdigheter för att ge medborgarna de kunskaper och kvalifikationer som krävs för en digital och grön ekonomi. Medlemsstaterna ska också fullt ut utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/691², för att stödja arbetstagare som har sagts upp till följd av omfattande omstruktureringar, såsom covid-19-pandemin, och socioekonomiska omvandlingar som uppstår till följd av globala trender och tekniska och miljömässiga förändringar. De integrerade riktlinjerna riktar sig till medlemsstaterna och unionen, men de bör genomföras i partnerskap med alla nationella, regionala och lokala myndigheter, i nära samarbete med parlamenten och med arbetsmarknadens parter och företrädare för det civila samhället.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/691 av den 28 april 2021 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare (EGF) och om upphävande av förordning (EU) nr 1309/2013 (EUT L 153, 3.5.2021, s. 48).

- (15) Sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska övervaka hur den relevanta politiken genomförs mot bakgrund av riktlinjerna, i enlighet med sina respektive fördragsenliga mandat. Dessa kommittéer och andra förberedande rådsorgan som medverkar i samordningen av den ekonomiska politiken och socialpolitiken bör ha ett nära samarbete. Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör upprätthålla en politisk dialog, särskilt vad gäller medlemsstaternas riktlinjer.
- (16) Samråd har ägt rum med kommittén för socialt skydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik enligt bilagan till beslut (EU) 2022/2296 ska fortsätta att gälla under 2023 och ska beaktas i medlemsstaternas sysselsättningspolitik och reformprogram.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
